

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Z. L.**, naposledy bývajúceho v B., proti žalovanej **V.**, so sídlom v B., **o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 7 C 201/2007, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. februára 2009 sp. zn. 6 Co 20/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu uznesením z 26. februára 2009 sp. zn. 6 Co 20/2009 uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdneho poplatku potvrdil. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (č.l. 532 spisu), ktorý v priebehu konania o dovolaní, t.j. 25. mája 2011 (vid' úmrtný list na č.l. 674 spisu) zomrel.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania

príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 19 O.s.p. spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 107 ods. 1 O.s.p. ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v ňom pokračovať.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd konanie zastaví, keď v právnom predpise je určitá skutková podstata podmienená existenciou určitého účastníka, takže pre nedostatok jeho existencie by konanie stratilo význam. Ide najmä o prípady, keď neprichádza do úvahy prechod práv a záväzkov účastníka, ktorý smrťou stratil spôsobilosť byť účastníkom konania, na jeho právneho nástupcu, resp. o prípady, keď hmotné právo nedovoľuje, aby sa pokračovalo v konaní proti inému než pôvodnému účastníkovi. Právo na ochranu osobnosti ako právo osobnej povahy smrťou fyzickej osoby zaniká a neprechádza na dedičov. Osobám uvedeným v ustanovení § 15 Občianskeho zákonníka vzniká originálne právo na ochranu osobnosti zomrelej fyzickej osoby, do práv ktorej bolo zasiahnuté. Návrh týchto osôb nemôže byť však uplatnený v konaní vedenom o návrhu, ktorý podala ešte za svojho života fyzická osoba. Konanie o návrhu zomrelej fyzickej osoby na ochranu osobnosti sa musí zastaviť, pretože odpadol dôvod, pre ktorý sa začalo (porovnaj napr. (Rc) 3 Cdo 98/1995, (Rc) 1 Cdo 116/1996). Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že smrťou oprávnenej osoby zaniká aj právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože táto mala byť poskytnutá za účelom zmiernenia, vyváženia ňou utrpenej nemajetkovej ujmy. Tento účel však už plniť nemôže.

S poukazom za vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie podľa § 104 ods. 1 O.s.p., § 107 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. zastavil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. decembra 2012

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová